

இரண்டு விதமான எழுத்தாளர்கள் உண்டு. ஒருவகையினர் நரிகள் மாதிரி அவர்களுக்கு முழுக்காடும் பாதுகாப்பை அளிக்கவும். எங்கும் நுள்ளைந்து வருவார்கள். மற்றவர்கள் முள்ளம் பன்றிபோல். அவர்களது பாதுகாப்பு அவர்களது முட்கள் மட்டுமே. ஆனால் அது வலிமையாகவிரும்பும். இந்த உதாரணம் ஈழத்து மற்றும் ஈழத்திலிருந்து புலம்பெயர்ந்தவர்களுக்கும் பொதுவானது. பெரும்பாலானவர்களது பச்சுப்பொருள் ஈழப்போராட்டமே. போர் முடிந்தாலும் இந்த போர் நிழலாகத் தொடர்ந்து வருகிறது. போர்வைத்து சிறப்பாக பலர் இலக்கியம் படதை திருக்கிறார்கள். நெப்போலியனது படையெடுப்பு நடந்து நிறு வரூடங்கள் பின்பாகவடோலஸ்டாயின் போரும் வாழ்வும் எழுதப்பட்டது. இதனால் இன்னமும் தொண்ணூறு வருடங்களுக்கு போர் காலத்தை நம்மவர் எழுதக்கூடும். இலங்கைப்போரால் ஈழத்தமிழர்கள் களத்து சோர்ந்தாலும் சினிமாவில் மட்டும் போரைப் பார்த்த தமிழகத்து உறவுகளுக்கு ஈழப்போராட்டம், திருநெல்வேலி அல்வா மாதிரி. சில சுவைவிகளையும் கட்டுரகையையும் பார்த்தபின் ஈழப்

கொலசையெய் பட்டார். அதைத் தடுக்க கிட்டு பலமாக முயற்சித்தார். அத்துடன் பிரபாகரனுக்கு எதுவித சம்பந்தமும் இல்லை என்ற சங்கதி பதிலளிப்பொருளாக பார்த்தீனியத்தில் வருகிறது. யோகி என்ற நரணன் என்னிடம் சொன்னது பொய்யா? கிட்டுவோ அல்லது பிரபாகரனோ இதைப் பற்றித் தமிழ் நதியிடம் கபரினாரர்களா? பல இடங்களில் மாத் தயை தவறானவராக காட்டப்படுவது அவரது பிற்காலக் கொலையை நியாயப்படுத்தும் நடவடிக் கைபோலத் திரிகிறது. வரலாற்றை எழுதுபவர், அன்றன் பாலசிங்கமாக சமாதிகளுக்கு வர்ணமடிக் கும் தொழிலில் இறங்கவேண்டாமா?

இதை விட இன்னமும் ஒன்று, ரெலோவில் உள்ள அண்ணனைக் கொலசையெய் தபோது தம்பி அதைப் பார்த்து ஜன்னி வந்து மட்டி கை குழம் பியவன் வதை தியசாலபை படுக்கையில் அலறியபடி இதுவரையில் இயக்கங்களால் கொலசையெய்யப்பட்டவர்களை எண்ணிப் பார்க்கிறான். அதைவிட மோசமான கற்பனை ரெலோ தனது வடமராட்சி தளபதி தாசைக் கொன்றது சரியா என்று என அவனது அக உணர்வில் கேட்பது. இதைவிட கிளமைக் கஸ் - அவனது ஜன்னிவந்த அகம் - 'இது நீ யா நானா என்ற போட்டியல்ல நாங்கள் அவங்களை அழிக் காவிடில் அவங்கள் எங்களே அழிப்பார்கள்' என்று கொலசையெய்யப்பட்டவன் தம்பி அரற்றுவது. தமிழ் நதியின் சிந்தனைகள் பாத் திரத்தின் தலகைக் குள் புகுந்து வரலாம். அது எழுத்தின் உத்தி. ஆனால் நம்பும் படியாகப் பாத் திரத்தில் வரவேண்டும். அண்ணனை இழந்தவன் பழிவாங்கும் சிந்தனையில் இருப்பதோ குற்றைத் தபட்சம் கோபத்தில் இருப்பதோ நம்பமுடியும். ஆனால் அண்ணனைக் கொலசையெய் ததால் அதிர்ந்து மட்டி கை குழம் பியவன், இப்படி புலிசார்பாக சிந்திப்பான் என்பது நம்பமுடியாது. நாவல் இலக்கியம் என்பது யதார்த்தம் மற்றும் நம்பகத்தன்மை கொண்டிருப்பதே.

00000000000000 - 000000 000000000000.

வரலாற்று நாவலாக எடுத்துப் பார்க்கும் போது - குற்றைத் தது 25 அல்லது 50 வருட முந்திய நிகழ்வு - வரலாறுகளை உள் வாங்கி அதன் மீது பாத் திரங்களை உலாவவிடுவதே நடமுறை. நடந்த வரலாற்றில் இருந்து பாத் திரங்கள் ஒன்றோ, இரண்டு புதிய கதையை நமக்கு சொல்லவேண்டும். இதை ஆங்கிலத்தில் பிறமே நரணே ரிவ் எனப்பார்க்க (Frame Narrative)

அப்படியில்லாமல் வரலாற்றில் நடந்த சம்பவங்கள் அபிக்கி வரும் போது அதுவே வரலாறாகி விடுகிறது. அங்கு நாவலாசிரியர் அரைவாசி தொலைந்து விடுகிறார். வரலாற்று நிகழ்ச்சியின் தொகுப்பென எடுத்தால் முக்கியமானது வரலாற்றை எழுதும் போது சம்பவங்கள் பாரபட்சமற்று வந்தாலே அது வரலாறாகும். வரலாற்றை எழுதுவது மிகவும் கடினமான விடயம்.

பார்த்தீனியம் நாவலில் ஓரிரும்புவங்களை மட்டும் வதைத்து கதாபாத் திரங்களால் கதையெல்லப் பட்டிருந்தால் சிறப்பாக இருந்திருக்கும். இங்கு 83 இல் இருந்து 90 ஆண்டுவரையில் வடக்கில் நடந்த சம்பவங்கள் எல்லாம் வரிசையாகும் போது நாவலாசிரியர், நமது டிபிஸ் ஜெயராஜ் ஆகிறார். ஆனால் டிபிஸ் ஜெயராஜ் தொடர்ச்சியாக எமக்கு இருப்பக் க வரலாற்றைத் தந்தவர்.

வரலாற்று என்பது தயேந்த குற்றுந்தட்டல்ல விட்டு விட்டு பாடல் ஒலிபரப்ப?

அரசன் இறந்தான். பின்பு அவனது ராணி இறந்தாள் என்பது இரு சம்பவம். ஆனால் அரசன் இறந்தான் அந்தக் கவலையில் ராணி இறந்தாள் என்னும் போது இறப்பிற்கான

பதிப்பில் திருத்தமுடியும்.

“கடுகி விரைந்து சனென்றாள்”

கடுகி என்பதும் விரைந்து என்பதும் ஓரே கருத்தை அளிப்பன

பக்கம் 18 கபேப்பை மாட்டின் திமில் ”

கபேப்பை மாடென்பது பிரித்தானியர் காலத்தில் தனெ ஆபிரிக்காவின் கபேட்டவானை சூற்றி வந்த கப்பல்களில் வந்த மறேகத்தய மாடுகள் (bos taurus breeds). திமில் இருப்பது இந்திய அல்லது சட்டப்பிரதசே(Bos Indicus)மாடுகள்

கீ தபொன்கலன் எழுதிய கடிதத்தில் ‘அன்புள்ள தனஞ்சயன் எனத்தொடங்கி இறுதியில் பிரியமுடன் தனஞ்சயன் என முடிகிறது.

00000000

அரசியலை வதைத்து இலக்கியம் எழுதுவது இலகுவான விடயமல்ல. அத்துடன் அரசியல் நீ ரோட்டங்கள் மாறும் போது அவை புறக்கணிக்கப்படும். அதுவே தற்பொழுது சோசலிச சார்பு இலக்கியங்களுக்கு நடக்கிறது. திறமையான எழுத்தாளராகிய எஸ்.பொ ஈழத்தேசியத்திற்கு முண்டுகொடுக்க எழுதிய மாயினியே பசுவாற்றறு மபிலகைக்குச் சனென்றுவிட்டது.

புலியக்கத்தில் தனக்குத் தெரிந்ததை எல்லாம் நாவலில் கொண்டுவர நினதைத்தால் ஏற்பட்ட குறைபாடே நான் கபறியவை. இலக்கியமென்பது குழப்பமான வாழ்க்கையில் இருந்து தீர்க்கமான ஒன்றை உருவாக்குவது. அதாவது கரடும்புரடான கல்லில் இருந்து அழகான சிலையை செதுக்குவது.

என்னபொறுத்தவரையில் பார்த்தீனியம் நல்ல புத்தக எபிட்டரால் பார்க்கப்பட்ட பக்கங்கள் குறைத்து முடிவிலும் மாற்றம் செய்யப்பட்டிருந்தால் 250 பக்கத்தில் சிறந்த நாவலாக வந்திருப்பதற்கான சகல தன்மைகளும் கொண்டது.

தமிழ்நதிக்கு எதிர்காலத்தில் நல்லதொரு நாவலை எழுதுவதற்கான சகல தன்மைகளும் இருப்பதை பார்த்தீனியம் உறுதிப்படுத்துகிறது.

uthayam12@gmail.com